

РЕШЕНИЕ

№ 222

гр. Харманли, 08.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – ХАРМАНЛИ, ЧЕТВЪРТИ ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на десети ноември през две хиляди двадесет
и втора година в следния състав:

Председател: Минка Ив. Китова

при участието на секретаря Т.Г.Ч.
като разгледа докладваното от Минка Ив. Китова Гражданско дело №
20225630100003 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба подадена от ТП ДГС Маджарово, с ЕИК **** със седалище и адрес на управление гр. Маджарово ул.*** против Д. Г. А., ЕГН***** гр.Мажарово, ул.**** с правно сонованание по чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл.203, ал.2 КТ, вр. чл.45 от ЗЗД.

В исковата молба са сечи, че ответникът по искова молба работил по трудов договор на длъжност „шофьор” в ТП ДГС Маджарово като трудовото му правоотношение било прекратено със Заповед №РД-10-89/15.07.2021г., поради съкращаване на длъжността.

По време на действието на трудовият договор на ответника бил предоставен за управление и стопанисване, с оглед на длъжността, която заемал служебен автомобил марка „УАЗ” с регистрационен №****. Установено било в края на месец юни 2021 г, че служебният автомобил е повреден, за което ответника е уведомил само устно предишният Директор на ТП ДГС Маджарово, и за което след образуване на нарочно производство по реда на КТ, със Заповед №РД-10-88/14.07.2021г на ответника било наложено наказание по КТ „Предупреждение за уволнение». Установено по безспорен начин било нарушение на трудовата дисциплина - увреждане на имущество на работодателя изразяващо се в причиняване на повреди на служебен автомобил УАЗ с рег.№****, измежду които и повреда на диференциал. Още преди налагане на наказанието, инж. Й.Д. е определила поименно комисия, която да извърши оглед и проверка на състоянието на автомобила, който бе оставен от ответника в с.Силен, общ.Стамболово, и следваше да бъде репатриран до гр.Харманли и отресториран в сервиза на фирма „Бамзи"ООД

гр.Харманли. Видно от констативният протокол съставен на 06.07.2021г., удостоверяващ извършения първоначален оглед на автомобила е, че същият е със строшени рога на предната броня, строшен габарит за мъгла, строшен диференциал /счупени зъби на зъбните колела/, липсва кората на предната лява врата, както и липсват дръжките за отваряне на вратата и прозореца. При проба на спирачната система на автомобила е установено, че същата е повредена, гумите на автомобила са увредени и износени.

В иницирираното производство за налагане на наказание по КТ било установено по безспорен начин и че на автомобила гореописаните повреди били причинени в периода 09.02.2021г-25.03.2021г и същият не е бил отремонтран в продължение на близо три месеца, а самоволно оставен в с.Силен от ответника. След репатриране на автомобила в гр. Харманли, същият бил отремонтран в сервиза на „Бамзи,„ООД и бил предаден на ищеца с протокол на 10.08.2021 г. В посоченият протокол били описани подменените части и консумативи, ремонта на диференциала и цената за репатриране на автомобила, като била издадена фактура №11544/10.08.2021 г за стойността на частите, услугата и репатрирането на автомобила на обща стойност 1165.80 лева, която заплатихме. Отделно от това във връзка с отремонтрането на автомобила били поръчани, и били доставени и заплатени отищеца по издадената ни фактура №1588/ 28.06.2021 г на „Вивет” ЕООД авточасти, необходими за ремонта на същият автомобил на стойност 560 лева .представляваща цената на лагер касета - 2бр и комплект корона и касета -1бр. Посочените части също бяха подменени след получаването им в сервиза на „Бамзи „ООД.

От предоставянето на автомобила на ответника през 2019г. и до причиняването на повредите, същият бил управляван и стопанисван предимно от ответника. Съгласно длъжностната му характеристика за длъжността „шофьор”, същият отговаря за автомобилите собственост на ТП ДГС Маджарово и следял за тяхното техническо състояние. С действията си ответникът е причинил имуществени вреди на поделението при и по повод изпълнение на трудовите си задължения,за което следвало да бъде реализирана пълната му имуществена отговорност съгласно чл.211 КТ. Съгласно чл.45 от ЗЗД, всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму. Ищецът счита, че ответника виновно е причинил имуществена вреда общо в размер на 1725.80 лева.

Тъй като всеки е длъжен да поправи вредите, които е причинил виновно другиму ищецът подал Заявление по чл.410 от ГПК пред Районен съд Харманли, за издаване на Заповед за изпълнение и изпълнителен лист за дължимата сума представляваща равностойността на причинената на поделението имуществена вреда и присъждане на сторените от нас разноски в производството. По подаденото заявление било образувано ч.гр.д№928/2021г. по описа на Районен съд Хармани.

На 06.12.2021 г. ищецът получил съобщение от Районен съд

Харманли, че по ЧГРД№928/21г. Районен съд Харманли за предявяване на установителен иск в едноседмичен срок от съобщението относно вземането си предмет на заявлението, като се довнесе държавна такса.

Ето защо и с оглед на изложеното и във връзка с връченото ни съобщение от РС Харманли, и в указаният от съда срок, предявяваме настоящият иск пред съда. Моли след доказване на основателността на претенциите си съдът да постанови решение, с което признае за установено по отношение на ответника, че дължи на ищеца общо сумата в размер на 1725.80лева - имуществени вреди, представляваща сбор от заплатена от ищеца цена на частите, услугата и репатрирането на автомобил УАЗ с рег. №**** на стойност 1165.80лева по фактура №11544/10.08.2021г. и сумата в размер на 560.00 лева по фактура №1588/28.06.2021 г., заплатена цената на лагер касета -2бр и комплект корона и касета -1бр. във връзка с ремонта на автомобил УАЗ с рег.№****, /причинени имуществени вреди на поделението / ведно със законната лихва върху главницата от 1725.80 лева, считано от датата на подаване на Заявлението по чл.410 от ГПК и до окончателното и изплащане. Прави искане за присъждане на разносните по заповедното производство в размер на 34.52 лева заплатена д. такса, както и да се осъди ответника за разносните в настоящото производство.

В едномесечния срок по чл. 131, ал.1 ГПК ответникът е депозирал писмен отговор. В него ответникът оспорва предявения иск по основателност, като не оспорва размера на иска. Сочи, че изложените факти в исковата молба не отговарят на действителните обстоятелства, като всички дейности,което е извършил са били съгласно длъжностните му задължения и за посочените повредени части е изготвял доклади и обяснения, с които е посочил, че частите са счупени в резултата на употребата им по време на работа.

От събраните по делото доказателства съдът приема за установена следната **фактическа обстановка**:

По делото безспорно е установено и няма спор, че по силата на сключен между страните трудов договор №14 от 10.11.2014г. ответникът е бил назначен на длъжността "Шофьор», като съгласно Заповед № РД-89 от 15.07.2021 г. на директор Й.Д. трудовото му правоотношение е прекратено, считано от 15.07.2021г.

Не се спори между страните, че Фактура №1588/28.06.2021 г., ведно с платежен документ от 06.07.2021 г. и заверен препис на Фактура №11544/10.08.2021г., ведно с платежен документ от 30.08.2021 г. обективират ремонт на автомобил УАЗ **** в сервиза на „Бамзи „ООД, който преимуствено е ползван от ответника.

От Констативен протокол от 06.07.2021г. се установява, че от комисия назначена по устна заповед на Директора на ТП „ДГС Маджарово“ е извършен оглед на репатриращият се аварирал автомобил УАЗ ****,като е установено следното: километропоказател – 39339; строшени рога на предната броня; строшен габарит за мъгла; строшен диференциал /счупени

зъби на зъбните колела;/ липсва кората на предната лява врата, както и липсват дръжките за отваряне на вратата и прозореца; гумите силно увредени и износени, оригинални за смяна; при натискане на спирачките автомобила не спира- повреда в спирачната система, гумите на автомобила са увредени и износени.

От Длъжностна характеристика на длъжност шофьор в ТП „ДГС Маджарово“ от 10.11.2014 г. подписана от ответника се сочи, че същият е задължен да следи за техническото състояние, комплектността и външен вид на превозните средства и съответствието им с нормативните изисквания; проверява техническото състояние на автомобилите след работа, определя необходимостта от ремонт; носи отговорност за вреди и автопроизшествия поради некачествен ремонт; отговаря за техническото състояние и правилната експлоатация на автомобилите и другите транспортни средства.

От заповед №РД-10-88/14.07.2021г на Директора на ТП „ДГС Маджарово“ се установява, че на ответника е наложено наказание по КТ „Предупреждение за уволнение „.Бе установено по безспорен начин нарушение на трудовата дисциплина - увреждане на имущество на работодателя изразяващо се в причиняване на повреди на служебен автомобил УАЗ с рег.№****, измежду които и повреда на диференциал.

Справка за движението на автомобил УАЗ **** за периода от 31.10.2019 г до 25.03.2021 г. се установява, че за периода от 31.10.2019г. до 25.03.2021г. същият е управляван освен от ответника и от Е.Е. и Х.Е..

Спорните по делото въпроси са дължи ли ответникът на ищцовото дружество сумата за възстановяване на причинените имуществени вреди на управлявания преимуществено от него на автомобил УАЗ **** и може ли претенцията да бъде реализирана по реда на чл. 211 вр. чл. 203, ал. 2 от КТ вр. чл. 45 ЗЗД.

Със заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК ищцовото дружество е поискало издаване на заповед за процесното вземане. На 16.09.2021 г. е била издадена заповед по чл. 410 от ГПК, срещу която ответникът е възразил в законоустановения срок.

В конкретният случай, съдът е сезиран с искова молба от работодател против работник, с която се иска да се признае за установено по отношение на ответника, че дължи на ищеца общо сумата в размер на 1725.80лева - имуществени вреди, представляваща сбор от заплатена от ищеца цена на частите, услугата и репатрирането на автомобил УАЗ с рег. №**** на стойност 1165.80лева по фактура №11544/10.08.2021г. и сумата в размер на 560.00 лева по фактура №1588/28.06.2021 г., заплатена цената на лагер касета -2бр и комплект корона и касета -1бр. във връзка с ремонта на автомобил УАЗ с рег.№****, /причинени имуществени вреди на поделението / ведно със законната лихва върху главницата от 1725.80 лева, считано от датата на подаване на Заявлението по чл.410 от ГПК и до окончателното и изплащане.

В исковата молба са изложени ясни фактически твърдения за това, че страните по настоящото дело са били в трудови правоотношения, както и че ответника като служител на ищеца виновно е причинил на работодателя си имуществени вреди, при и по повод изпълнение на трудовите му задължения. Твърдението за нанасяне на имуществени вреди и търсенето на пълна обезвреда за тях сочи на извод, че се търси реализация на пълна имуществена отговорност на основание чл. 211 вр. чл. 203, ал. 2 от КТ вр. чл. 45 ЗЗД.

При така установените по делото факти и обстоятелства съдът достига до следните **правни изводи**:

Предявеният иск е с правно основание чл. 422, ал. 1, вр. чл. 211, вр. чл. 203, ал. 2 от КТ, вр. чл. 45 ЗЗД.

За да бъде уважен иск за присъждане на обезвреда и за да се ангажира пълната имуществена отговорност на работника/служителя, е необходимо да са налице елементите на фактическия състав на деликта, а именно: наличие на деяние, чийто автор е ответника, деянието да е противоправно, да е причинена вреда и да е налице причинна връзка между деянието и вредата. Следва на са налице и елементите от фактическия състав на чл. 203, ал. 2 КТ, като деянието следва да е осъществено при или по повод на възложената работа и съответно деецът да е действал виновно и при условията на умисъл.

Съгласно чл. 203, ал. 1 КТ, когато вредата е причинена на работодателя по небрежност при или по повод изпълнението на трудовите задължения отговорността на работника или служителя може да бъде само ограничена и да се реализира по реда предвиден в раздел втори, глава десета от КТ, а не по общия ред.

Основно правило е, че ограничената имуществена отговорност има договорен характер, тъй като възниква при неизпълнение на задължение по конкретно трудово правоотношение, а пълната имуществена отговорност има деликтен характер, тъй като има своето основание в неизпълнение на общото задължение да не се вреди другиму. Според разрешенията на т. 2 от ТР № 3 от 22.04.2005 г. на ВКС по т. гр. д. № 3/2004 г., ОСГК хипотезите на пълна имуществена отговорност по чл. 203, ал. 2 КТ касаят деликт, отговорността за който се реализира по реда на чл. 49 ЗЗД и чл. 45 ЗЗД, както е прието и в практиката на ВКС (Решение № 9 от 31.01.2018 г. на ВКС по гр. д. № 1504/2017 г., IV г. о.; Решение № 65 от 9.07.2013 г. на ВКС по гр. д. № 865/2012 г., III г. о.). Това разграничение на характера на двата вида имуществена отговорност на служителя е традиционно застъпвано и в трудовоправната теория (Мръчков, В. Трудово право. С.: Сиби, 2010, 523-524, 527; Средкова, Кр. Трудово право. Лекции. Специална част. Дял I Индивидуално трудово право. С.: Университетско издателство "Св. Климент Охридски", 2011, 373).

По делото безспорно е установено, че по силата на сключен между страните трудов договор №14 от 10.11.2014г. ответникът е бил назначен на

длъжността "Шофьор», като същият е управлявал преимуществено автомобил УАЗ **** за периода от 31.10.2019 г до 25.03.2021 г. От Справка за движението на автомобил УАЗ **** за периода от 31.10.2019 г до 25.03.2021 г. се установява, че за периода от 31.10.2019г. до 25.03.2021г. същият е управляван освен от ответника и от Е.Е. и Х.Е.. От протокол от 06.07.2021г. се установява, че от комисия назначена по устна заповед на Директора на ТП „ДГС Маджарово“ е извършен оглед на репатриращият се аварирал автомобил УАЗ ****,като е установено следното: километропоказател – 39339; строшени рога на предната броня; строшен габарит за мъгла; строшен диференциал /счупени зъби на зъбните колела/; липсва кората на предната лява врата, както и липсват дръжките за отваряне на вратата и прозореца; гумите силно увредени и износени, оригинални за смяна; при натискане на спирачките автомобиля не спира- повреда в спирачната система, гумите на автомобиля са увредени и износени. За нарушения на трудовата дисциплина и задълженията посочени в длъжностна характеристика на длъжност шофьор в ТП „ДГС Маджарово“ от 10.11.2014 г. подписана от ответника на същият е наложено със Заповед №РД-10-88/14.07.2021г на Директора на ТП „ДГС Маджарово“ дисциплинарно наказание по КТ „Предупреждение за уволнение“ за нарушение по чл.187, ал.1, т.3 и т.9 от КП,която заповед не е обжалвана от ответника. В мотивите на заповедта се сочи, че работникът следва да следи за техническото състояние; да проверява техническото състояние на автомобилите след работа, определя необходимостта от ремонт; да регистрира повредите при автопроизшествия и изяснява причините за тях; да извършва контрол на качеството на техническото обслужване,да предава и приема МПС за обслужване и ремонт и контролира спазването на технологичните режими,като за повредата няма подадени писмени доклади и одобрени за средства за ремонт.

Съгласно чл.203, ал.3 от КТ имуществената отговорност на работника или служителя се прилага независимо от дисциплинарната, административнонаказателната и наказателната отговорност за същото деяние, като няма пречка да се търси имуществена отговорност от работника, на който е наложено дисциплинарно наказание, но следва да са налице по-горе посочените предпоставки. При така установеното по делото, а и от събраните гласни доказателствени средства, чрез разпита на свид. Й.Д. процесният автомобил бил предаден на ответника, но за предаването му не е съставена писмена заповед. За другите лица, които фигурират в пътните листове, също не били съставени заповеди за предаване на автомобил УАЗ ****. При ревизия на автомобилния парк се наложило да се направи нови норми и при самата ревизия се оказало, че автомобил УАЗ с рег.№**** не е по местонахождение, като предишният директор на Горското и е казал, че автомобилът е в ремонтна работилница в с. Силен, а и ответникът я уведомил, че имал счупен диференциал, имало много повреди по автомобиля,като съдът кредитира показанията на свидетелката в тази част. Не се доказва безспорно, че за соченият период 09.02.2021г-25.03.2021г ответникът е увреден

автомобил УАЗ с рег. №****.

От изложеното по-горе следва да се приеме за безспорно установено липсата на първата предпоставка, а именно извършено противоправно деяние, което да е осъществено от страна на работника-ответник, което да е противоправно деяние и е в причинна връзка с причинената на работодателя-ищец вреда.

Предвид вида и характера на предявения иск, в тежест на ищцовата страна е да докаже, че умишлено и в резултат на виновни и умишлени действия от страна на работника-ответник по предявения иск ищецът е претърпял имуществени вреди, които са му причинени умишлено и в резултат на виновни и умишлени действия от страна на работника, ответник по предявения иск.

Съгласно чл. 203, ал. 2 КТ, пълната имуществена отговорност може да бъде реализирана когато вредата е причинена умишлено, т. е. за да се ангажира пълната имуществена отговорност на работника следва да се установи субективно отношение на дееца към деянието и неговите последици, както и че деецът е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е неговите последици и е искал или допускал настъпването им. По делото липсват доказателства ответникът по предявения иск да е целял или допускал настъпването на вредите. Въпреки разпределената от съда доказателствена тежест, в хода съдебното производство не са събрани доказателства, че ответникът Д. Г. А., е целял или допускал настъпването на вредоносния резултат за ищцовото дружество и че умишлено е причинил този резултат. Съгласно разпоредбата на чл. 11, ал. 2 от НК, деянието е умишлено, когато деецът е съзнавал общественотоопасния му характер, предвиждал е неговите общественотоопасни последици и е искал или допускал настъпването на тези последици. Деянието е непредпазливо, когато деецът не е предвиждал настъпването на общественотоопасните последици, но е бил длъжен и е могъл да ги предвиди, или когато с предвиждал настъпването на тези последици, но е мислил да ги предотврати / чл. 11, ал. 3 от НК /.

Съгласно чл. 203, ал. 2 от КТ, при умишлено причинена вреда на работодателя или на вреда, причинена от престъпление, отговорността на работника се определя от гражданския закон. Основанието за възникване на тази отговорност е наличието на умисъл у работника при причиняването ѝ. В настоящия случай, от събраните по делото доказателства, в т. ч. и от изложеното в самата искова молба от ищеца, не може да се направи извод, че ответникът е действал умишлено, защото липсват каквито и да е данни той да е целял или допускал настъпването на вредоносния резултат. Самият ищец в исковата си молба посочва, че "извършеният ремонт на служебния автомобил е последица от виновно поведение на ответника".

Въз основа на събраните по делото по делото доказателства и при съобразяване на неблагоприятните последици на доказателствената тежест възложена на ищеца, съдът приема за недоказан в пълнота фактическият

състав за реализиране на търсената от ответника пълна имуществена отговорност. С оглед изложеното следва да се приеме, че ищецът в чиято тежест е да установи и докаже вината на ответника не е провел необходимото пълно и главно доказване за наличието на вина у ответника. Не се налице елементите от фактическия състав на чл. 203, ал. 2 КТ във вр. с чл. 45 ЗЗД и след като не се установява, че ответникът е причинил вредите умишлено, предявеният срещу ответника иск се явява неоснователен и следва да се отхвърли. С оглед установените по делото факти и обстоятелства, съдът счита че отговорността на работника може да бъде ангажирана единствено по реда на чл. 203, ал. 1, вр. чл. 210 от КТ.

С оглед изхода на спора съдът не дължи произнасяне за разноси по делото в полза на ответника, тъй като нито е направено искане за присъждането им, нито са представени доказателства за заплащането на такива.

Мотивиран от горното и на основание чл.235, ал.5 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от ТП «Държавно горско стопанство» Маджарово, с ЕИК **** със седалище и адрес на управление гр. Маджарово ул.*** против Д. Г. А., ЕГН***** гр.Мажарово, ул.**** иск с правно сонованание по чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл.203, ал.2 КТ, вр. чл.45 от ЗЗД да се признае за установено по отношение на ТП ДГС Маджарово, с ЕИК **** със седалище и адрес на управление гр. Маджарово, че Д. Г. А., ЕГН***** гр.Мажарово, ул.**** дължи общо сумата в размер на 1725.80лева за имуществени вреди, представляваща сбор от заплатена от ищеца цена на частите, услугата и репатрирането на автомобил УАЗ с рег.№**** на стойност 1165.80 лева по фактура №11544/10.08.2021г. и сумата в размер на 560.00 лева по фактура №1588/28.06.2021 г., заплатена цената на лагер касета 2бр и комплект корона и касета -1бр. за ремонт на автомобил УАЗ с рег. №****, ведно със законната лихва върху главницата от 1725.80 лева, считано от датата на подаване на Заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК-14.09.2021г. до окончателното и изплащане, като **НЕСНОВАТЕЛЕН**.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд – Хасково в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Харманли: _____